

[Erling Dinesen.]

megen bekymring over det omkostningspres, man allerede på nuværende tidspunkt var ude for. Dette sammenholdt med, at der kan blive tale om råstofprisstigninger, som indregnes, og arbejdsgivertilskuddets ophør kan meget vel — vi kan ikke vide noget bestemt om det — betyde prisstigninger på 3-4-5-6 pct. fra 1. marts 1971, altså fra samme tidspunkt, som de nye overenskomster skal træde i kraft. Det vil gøre det til en næsten håbløs opgave, synes jeg, for arbejdsmarkedets parter at forhandle realistisk, når de overhovedet ikke kender prisstigningen eller eventuelt prislovgivningen efter 1. marts.

Det er, synes jeg også, en så meget mere ejendommelig situation, som regeringen direkte har opfordret arbejdsmarkedets parter til selv at løse overenskomstsituationen på et fornuftigt grundlag. Handelsministeren ville imidlertid slet ikke drøfte denne problemstilling. Det var storpolitik, forstod vi. Det var noget, hvori statsministeren skulle involveres, det var noget, hele regeringen skulle være med til. Resultatet blev da også i aftes og i nat, at statsministeren var indkaldt til samråd med udvalget, men jeg vil ikke påstå, at det gjorde situationen bedre eller anderledes. Vi kunne ikke få noget konkret at vide om, hvad regeringen agtede at foretage sig på disse områder.

Jeg vil gerne føje til det, jeg allerede har sagt; at det for mig at se er helt uforståeligt, at regeringen ikke engang vil yde dette, jeg synes beskedne, bidrag til, at overenskomsterne får rimelige vilkår at forhandle under. Det havde været naturligt, om noget sådant var sket. Det er altså ikke sket, og jeg må derfor opfordre til, at man stemmer for det socialdemokratiske ændringsforslag, der berører disse ting. Det er vel kun de færreste, der har haft mulighed for at læse betænkningen, og jeg vil lige nævne, hvad ændringsforslaget indeholder. Der står i det:

„Inden udgangen af november måned 1970 fremsætter handelsministeren for folketinget lovforslag om den pris- og avancelovgivning, der skal afløse prisstoploven efter den 1. marts 1971.“

Motiveringens herfor er følgende:

„Regeringen har stærkt tilkendegivet, at prisstoploven ikke kan forlænges ud over den 1. marts 1971. Det er af afgø-

rende betydning for erhvervslivet, forbrugerne og arbejdsmarkedets parter at kende de formodede prisstigninger og regeringens planer for indgreb mod disse prisstigninger i 1971.“

Jeg finder det altså meget uklogt, hvis regeringen og regeringspartierne ikke ændrer standpunkt til dette forslag. I udvalget, hvor vi behandlede det i nat, ville man ikke gå ind for det.

Jeg forstod også under de drøftelser, vi havde med statsministeren i aftes og i nat, at han først vil vide, hvilken økonomisk ramme organisationerne kan blive enige om, før der oplyses noget om dette. Men, ærlig talt, jeg synes da, det er at stille tingene helt på hovedet. Arbejdsmarkedets parter må have et rimeligt krav på at kende de vilkår, som skal gælde fra 1. marts, før de afslutter deres aftaler, før de går ind i de afgørende forhandlinger om, hvad der skal ske på arbejdsmarkedet.

Jeg vil da gerne føje til, at det jo ikke alene er hovedorganisationerne, der har krav på at få besked om regeringens hensigter på pris- og avancelovområdet. Det samme må gælde hele det danske erhvervsliv, som ikke føler sig særlig godt behandlet. De er oven i købet meget skuffede over regeringen, hvilket regeringen formentlig ikke kan være ukendt med. Herudover er det klart, at forbrugerne også ønsker at få besked.

Om lovforslaget i øvrigt vil jeg gerne sige, at vi nok kunne have ønsket flere områder dækket. Den stærke inflatoriske udvikling skyldes i særlig grad stigningen i priserne på jord og fast ejendom. Disse problemer klares ikke med dette lovforslag, men jeg tror, man vil erkende, at det er nødvendigt, at der snart gøres noget alvorligt ved løsningen af disse problemer. Jeg har forstået under samrådet med statsministeren, at regeringen er villig til at forhandle herom, og jeg vil gerne give udtryk for, at vi i høj grad er interesseret i det.

Vi har fået bekræftet i udvalget, at forhøjede priser, der først er sat i kraft efter den 22. september, ikke er lovlige, selv om monopoltilsynet forud har godkendt dem; det ligger altså helt klart. Det er også fastslået, at der ville være tale om en omgælse af loven, såfremt der skete kvalitetsforringelse af en vare, som er ramt af prisstoppet. Det turde ganske vist være en selvfølge, men det